

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan yazarın telif hakkı ile ilgili kısmı okuyabilirsiniz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

K.U./Finlandiya – 2872/02

Karar 2.12.2008 [4. Daire]

Madde 8

Madde 8–1

Özel hayata saygı

İnternet operatörünün, bir arkadaşlık sitesinde bir küçükle ilgili açık saçık bir mesaj yayımlamaktan dolayı aranan bir kişinin kimliğini açıklamaya zorlanamaması: *İhlal*

Olaylar: 1999 yılında kimliği belirsiz bir kişi bir online arkadaşlık sitesinde 12 yaşında olan başvuru adına ve ondan habersiz bir şekilde cinsel nitelikli bir anons yapmıştır. Anons, başvurunun yaşını ve doğum tarihini belirtiyor ve başvurucuyu fiziklen detaylı bir şekilde tasvir ediyordu. Erkek çocuğu olan başvurunun başka bir erkekle duygusal bir ilişki aradığını belirtiyor ve başvurunun, içinde fotoğrafıyla telefon numarasının olduğu, web sitesine yönlendirilmek için bir link koyuyordu. Başvurucu, bu anonstan, bir adamdan buluşma teklifini içeren bir mail aldıktan sonra haberdar olmuştur. Polise şikâyetle bulunmuş ancak internet operatörü, telekomünikasyon gizliliği nedeniyle, anonsu veren kişinin kimliğini açıklamayı reddetmiştir. Sonrasında, yerel mahkeme, polisin, ceza tahkikatı hakkındaki yasaya dayanarak internet operatörünü anonsu veren kişinin kimliğini açıklamaya zorlamak için yaptığı talebi reddetmiştir. Mahkeme bu durumun iç hukukta çok ağır bir suç olmayan iftira suçuna benzediğini ve hiçbir yasal düzenlemenin internet operatörünü meslek sırrını ihlal etmek suretiyle istenen bilgiyi açıklamaya zorlamaya açıkça izin vermediğini belirtmiştir. İstinaf mahkemesi bu kararı onamış ve Yüksek Mahkeme'de bu davaya bakmayı reddetmiştir.

Hukuk: İç hukukta başvurunun davası iftira açısından değerlendirilmiş olsa da, başvurunun fiziksel ve ruhsal açıdan maruz kaldığı riskler ile genç yaşından kaynaklı hassas durumunu dikkate alan AİHM, bu davaya özel hayat kavramı açısından bakmayı tercih etmektedir. İnternette başvuruyla ilgili bir anons yayımlanması, bir küçüğü sübyancılarının hedefi haline getiren ve suç teşkil eden bir hareketti. Böyle bir hareket cezai bir cevap gerektirir; caydırıcı bir politikanın etkili olabilmesi için uygun bir soruşturmanın yapılması gerekmektedir. Çocuk ve diğer güçsüz insanların, özel hayatlarına yapılan bu kadar ağır saldırılar karşısında, devlet korumasından yararlanma hakları vardır. Üçüncü bir kişiden, bu olayda internet operatörü, tazminat talep etme olanağı yeterli bir yol değildir. Suçluyu, bu olayda anonsu yapan kişi, tespit edip adalete teslim edilmesini sağlayan bir yolun mevcut olması gerekir ki mağdur da suçludan tazminat alabilsin. Olayların olduğu dönemde çocukların cinsel istismarı sorununun yaygın olması ve internetin suç amacıyla kullanılması

ihhtimalinin iyi biliniyor olması dikkate alındığında, Hükümet internet üzerinde çocukları sübyancılardan koruyacak bir sistemi kurma fırsatını bulamadığını ileri süremez. İfade özgürlüğü ve yazışmaların gizliliği temel kaygılardan olsa da ve telekomünikasyon ve internet kullanıcılarının mahremiyet ve ifade özgürlüklerine saygı gösterildiği güvencesine sahip olmaları gerekse de, bu güvence kesin olamaz. Bu güvence düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması gibi başka meşru zorunluluklar karşısında ortadan kalkabilmelidir. Dolayısıyla, kanun koyucu bu yarışan çıkarları uzlaştırmaya izin verecek bir çerçeve öngörmeliydi. Basında İfade Özgürlüğü Hakkında Kanun ile böyle bir çerçeve sonradan oluşturulmuş olsa da, bu çerçeve olayların olduğu dönemde yürürlükte değildi. Sonuç olarak, gizliliğe saygının başvurucunun fiziki ve ruhsal sağlığına üstün geldiği bu davada, Finlandiya ilgilinin özel hayatına saygı hakkını korumada kusurlu davranmıştır.

Sonuç: İhlal (Oybirliğiyle).

Madde 41 – Manevi zarar için 3 000 EUR.

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin resmi dilleri Fransızca ve İngilizce'dir. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, kalitesi konusunda herhangi bir sorumluluk kabul etmemektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarının veritabanı olan HUDOC üzerinden (<http://hudoc.echr.coe.int>) veya HUDOC'un bildirdiği başka veritabanları üzerinden yüklenebilir. Davanın isminin tamamen yazılması, yukarıdaki telif hakkıyla ilgili ifadelerin kullanılması ve insan haklarına destek Fonu'na referans yapılması şartıyla ticari olmayan amaçlarla kullanılabilir. Bu çevirinin tamamını veya bir kısmını ticari amaçlarla kullanmak isteyen herkesin, bu durumu belirtilen adrese bildirmesi rica olunur: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.